

Vyhrazeno
PRÁZDNINÁM

5/2023

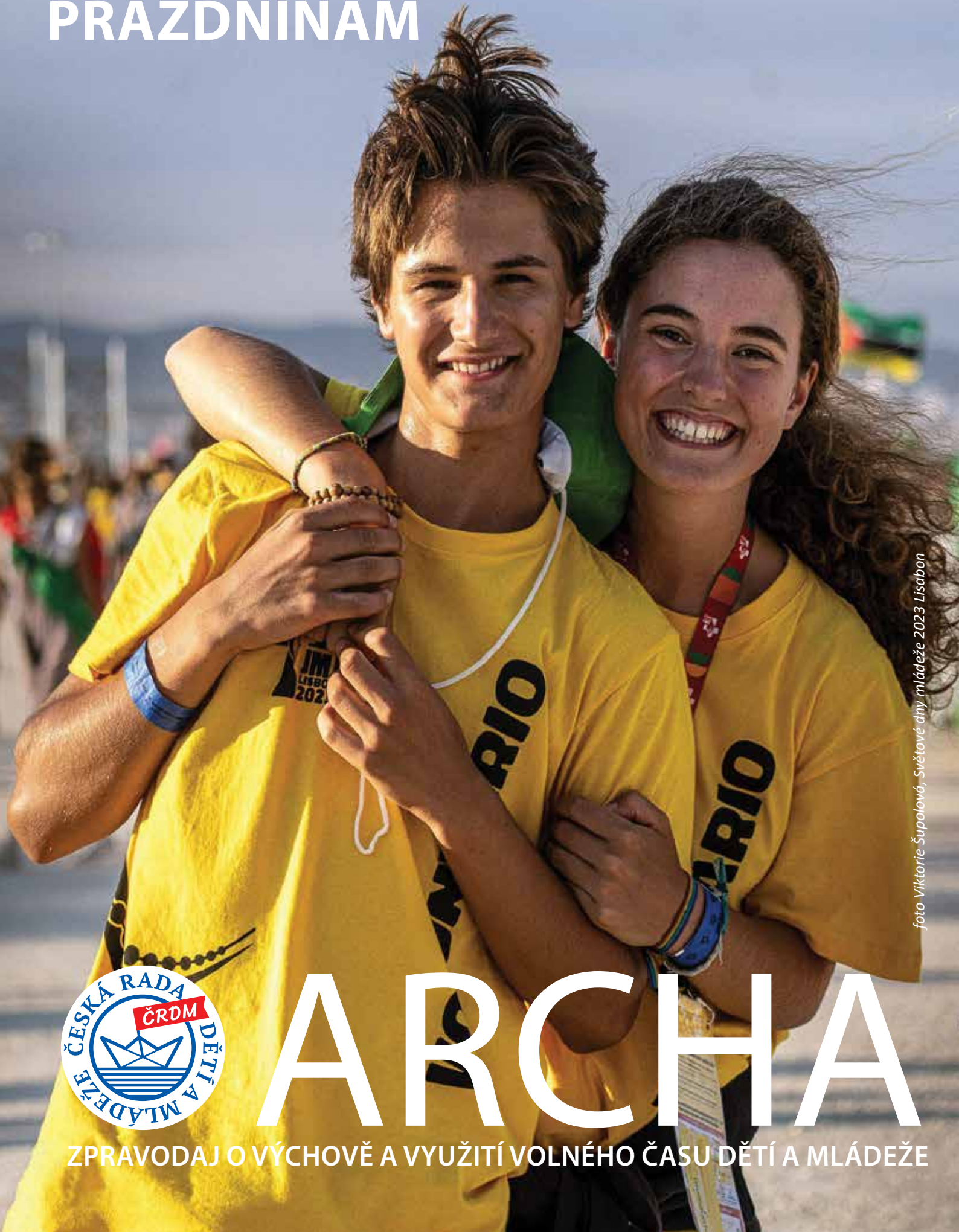

foto Viktorie Šupolová, Světové dny mládeže 2023 Lisabon

ARCHA

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Vyhrazeno PRÁZDNINÁM

PRÁZDNINY – dva měsíce volna od školních povinností. Dalo by se říci, že je to velmi dlouhá doba, ale pokud má někdo více zájmů a koníčků, na konci srpna zjistí, že utekla, ani neví jak.

Dva týdny na oddílovém táboře strávené v přírodě s kamarády bez vymoženosti moderního světa. Týden strávený v kánoji na řece, puťák, brigáda – ať jsou peníze na další dobrodružství... A ještě strávit nějaký čas s rodinou – a ejhle, dva měsíce utekly jako voda. Nebo all inclusive zájezd do zahraničí, čas strávený v hotelovém komplexu, kdy je každý den stejný jako ten předchozí – hlavně, že bude dost fotek na sociální síť.

Zbytek prázdnin strávený doma u počítače nebo mobilu a dva měsíce se vlečou nekonečně dlouho.

Nic naštěstí není jenom černé a bílé, ale i na zájezdu se dají poznávat nová

místa, památky, potkávat nové lidi a zažívat spoustu dobrodružství. Někoho baví vymýšlet a organizovat zábavu pro jiné a někdo se raději nechá vést zkušenějším. Ať je to tak či tak, po prázdninách si pak všichni navzájem sdělují zážitky, kde byli a co podnikali.

Prázdniny jsou zkrátka doba sluníčka, dlouhých teplých večerů, koupání, zpívání písniček s kytarou u táboráku, výletů, nádherných západů slunce, spaní pod širákem a pro někoho i čas prvních lásek. Vždy se najde důvod, proč na prázdniny s radostí vzpomínat.

A na co nejraději budete vzpomínat vy?

*Anna Vavříčková – Metyma
Liga lesní moudrosti, kmen Trilobit*

*Foto Jakub Sotl
Klub Pathfinder*

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR
8135

Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce:

Jiří Majer – vedoucí redaktor

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1

tel.: 211 222 870

e-mail: archa@crdm.cz

IČO: 68379439

Grafická úprava, sazba a lito
Michala K. Rocmanová, akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha

25. ročník

Toto číslo vyšlo v říjnu 2023.

*Fotografie z archivu ČRDM
a jejích členských organizací.*

Foto na titulní straně

*Viktorie Šupolová, Světové dny
mládeže 2023 Lisabon*

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji. Tisk zpravodaje finančně
podpořilo Ministerstvo školství,
mládeže a tělovýchovy.

Podrobné informace ke zpravodaji
Archa: <http://crdm.cz/archa>

hledem – ukázat mladým lidem, že reálný svět je stejně vzrušující, pokud ne víc než ten digitální. Díky aktivitám venku, dobrodružství a skutečné interakci s lidmi a přírodou se ukazuje, že tábor je skvělou prevencí proti digitální závislosti.

Ať už jste rodič, který hledá vhodné místo pro prázdninové aktivity svých dětí, nebo jste jedním z těch, kteří se stále snaží najít svou rovnováhu v digitálním světě, mohou vám tábory ČTU nabídnout jedinečnou a nezapomenutelnou zkušenost, a to i v příští sezoně 2024.

Jakub Bejček
Česká tábornická unie, z.s.

Jak ČTU navrácí děti K PŘÍRODĚ

aneb Od mobilů k táboráku

V současné generaci se mnozí snaží najít rovnováhu mezi světem online a realitou. Zatímco někteří dospělí vzpomínají na svá dětská léta bez mobilních telefonů, současné děti rostou uprostřed digitálního věku.

Přesto existuje místo, kde digitální rušno ustupuje do pozadí a tradiční zážitky přicházejí na řadu – letní tá-

bory České tábornické unie (ČTU). Tábory ČTU představují kombinaci dobrodružství, kamarádství a spojení s přírodou. A jak to souvisí s mobilem? „Děti u nás zapomínají na své telefony,“ říká Tereza Urbanová, vedoucí kanceláře ČTU. „Nabízíme jim tak bohatý a poutavý program, že se neustále chtějí zapojovat a objevovat nové věci.“

Několik desítek táborů ČTU probíhá zcela bez připojení k elektrické síti, což dává táborovým zážitkům autentický nádech. I když může být tento přístup vnímán jako výzva, pro mnohé to je právě opak. Jeden takový tábor, T.O. Grimovy doly, využíval solární energii jen k nabíjení mobilních telefonů vedoucích. Nachází se v malebném údolí říčky Kněžná, kde sluneční svit dodával nejenom příjemné teplo, ale i potřebnou energii.

Jedna z tábornic, Tina (13 let), řekla: „První den jsem myslela na svůj telefon a Instagram. Ale pak jsem se začala bavit s ostatními a objevovala jsem nové aktivity. A upřímně? Mobil mi vůbec nechyběl.“

To je výzva, kterou ČTU plní s pře-

Česká tábornická unie

PODSADA slaví 110 LET

110 let skautského fenoménu: v podsadových stanech tráví léto tisíce táborníků

O prázdninách roku 1913 tábořili skauti poprvé v podsadovém stanu. Vynález přestál bez velkých změn více než století a dodnes je vedle indiánských týpí základní součástí skautského tábora. Na mezinárodních skautských setkáních vzbuzuje tento unikát velkou pozornost. Čeští skauti a skautky podsadu představili i letos v srpnu na Světovém skautském jamboree v Jižní Koreji.

Pouhý rok po prvním skautském táboře v českých zemích, uspořádaném Antonínem Benjaminem Svojsíkem, se na letní tábor vydalo minimálně čtrnáct dalších skupin. Jednou z nich byla i družina Ostřížů pod vedením Jana Pulkrábka – Žána, pravděpodobného autora českého unikátu – podsadového stanu.

„Jednou z věcí, kterou Žán předčil i zakladatele skautingu, bylo zvláštní vyzvednutí některých stanů, kterým účastníci bojovali proti vlhnutí slameníků. Zajistili si tak ve stanu i větší prostor,“ líčí vedoucí Skautského archivu Roman Šantora.

Pulkrábek tábořil s ženou a dětmi a skupinou chlapců v březovém háji nedaleko Kácova u Sázavy, u Pelíškova Mostu. Zde se tedy nachází i kolébka fenoménu, který čeští skauti a skautky neopustili dodnes.

Podsady se od léta 1913 rychle rozšířily, skauti umění postavit si malé obydlí z krajinek naučili i rakouské bratry. Ti své podsady dokonce zdobili truhlíky s květinami. Na výrobu podsad se používaly různé materiály: tyčovina, větve, chvojí, rákos, sláma i proutí. Skautští vedoucí oceňovali, že stavba podsady je pro kluky a holky na táboře zkouškou trpělivosti i zručnosti, u níž jakýmkoliv odbytím

práce potrestají sami sebe. Podsadový stan se tedy kromě přibýtku stal i nástrojem výchovy.

V současnosti se na skautských táborech ve velké míře používají také indiánské týpí a kvůli kratší době táboření oddíly nakupují i skládací podsady z prken.

Česká podsada pravidelně budí údiv na mezinárodních akcích, kde je skauti a skautky představují světu.

„Na skautský tábor letos vyrazilo více než pětaticet tisíc kluků a holek, Junák – český skaut pořádá přes dvanáct set táborů. Díky laskavým dárcům, kteří odpověděli na naši fundraisingovou výzvu, na ně mohly jet i děti z rodin v nepříznivé finanční situaci. Mohli jsme totiž vybudovat program Dostupný skauting a podpořit v rámci něj více než 250 kluků a holek, pro jejichž rodiče by bylo těžké uhradit poplatek za tábor,“ uvádí skautská tisková mluvčí Barbora Trojak.

Skautské tábory navazují na celoroční činnost oddílů a družin a děti, které na ně jezdí, se většinou dobře znají mezi sebou i se svými vedoucími. Tábory jsou nekomerční a jejich program i technické zázemí zajišťují skautští dobrovolníci – vedoucí – kteří s dětmi v oddílech pracují již během školního roku.

*Junák – český skaut
Pulkrábkův tábor u Pelíškova mostu, 1913
Svojsíkův tábor 1914
Propagační pohlednice 1913
(foto Skautský archiv)*

Z TÁBORA JUNÁKO (ČESKÝCH SKAUTŮ), PORÁDANÉHO SVAZEM ČESKÝCH SPOLKŮ PRO TELESNOU VÝCHOVU PO PRÁZDNINÁCH 1913.

Světové DNY MLÁDEŽE 2023

Světové dny mládeže v Lisabonu jsou mezinárodním setkáním křesťanské mládeže. Letošního 37. ročníku na přelomu července a srpna se zúčastnili mladí ze všech zemí světa kromě Malediv. Česká výprava pod záštitou Asociace křesťanských spolků mládeže (AKSM) byla 7. nejpočetnější s počtem 3 117 poutníků.

Právě jsi přicestoval do Lisabonu. Ulicemi proudí davy mladých lidí, všude je spousta barev, záplava vlajek a národností. Máš s sebou spacák, krosnu a odhodlání načerpat z následujících dní mnoho dobrého.

Ve městě je vás přes milion, všude někoho potkáš, všude se něco dozvíš. Lehce se dáš do řeči s poutníkem z druhé strany zeměkoule. Metrem se rozléhají hlasité zpěvy. Chvilí zpívají Španělé, pak Italové a Francouzi, a nakonec i Češi.

Jsi naplněný radostí, že život má smysl, že existuje mnoho dobra, ke kterému jsi povolán i ty. A že nejsi sám, i když

to tak po návratu domů nevypadá. Rozhlédneš se kolem sebe a vidíš, kolik vás je, abyste mohli roznášet radost, lásku, krásu a tolik dalšího dál...

Několik dní se setkáváš s českou mládeží, ale také se můžeš vydat po Lisabonu a vybrat si z kulturních, edukačních, sportovních i spirituálních aktivit.

A poslední víkend tě čeká největší dobrodružství. V Lisabonu vás mezitím přibude na 1,5 milionu. Všichni společně kráčíte na pouť k oceánu. Jdete pěšky, po uzavřených dálnicích, které se navzájem křížují a hemží tisíci jmen. Je to náročné, všude je hlava na hlavě. Máš hlad, žízeň, ale nakonec jsi vděčný, když dojdeš do cíle a sdílíš společenství s tolika mladými, kteří tu jsou ze stejného důvodu jako ty.

Setmí se. Davy utichnou. Každý si nese v srdci své starosti, radosti i své blízké, na které chce vzpomenout a nést s nimi jejich těžkosti. A najednou je neseme pod hvězdným nebem všichni spolu. V modlitbě. Na kolenu. Klečí i papež František, který je čtyřikrát starší než my, a přesto je tam pro nás a kvůli nám. Mluví o smyslu života, o touze kráčet vpřed a beze strachu. O odvaze vstát, když klopýtne.

I když pak spíš v prachu, jsi vyčerpaný a špinavý, jsi tam s milionem a půl mladých z celého světa, abyste spolu oslavovali Krista. Abyste společně nesli dál výzvu papeže Františka: „Ježíš Ti říká tady a teď v Lisabonu: Neboj se!“

*Kristýna Šimůnková
Asociace křesťanských spolků mládeže*

BRIGÁDA po dvacáté

**Pětaticetihlavá parta
tomíků a tomíček z celé
republiky zvelebovala
poslední srpnový týden
hned dvě základny
Asociace TOM.**

Čtyři deštivé dny v Oparenském mlýně využili brigádníci beze zbytku. Čistila a opravovala se čistička – a to v hrozném dešti, nevůni, ale o to statečněji a dokonaleji, uklízelo a řezalo se dřevo, mladé paže osmirkovaly a natřely snad kilometr latí a prken na plotě, stolech a lavicích. Ukrutný byl zápas s bujnou trávou. Nejedvážnější a nejšikovnější tomíci se se zápalem věnovali opravě fasády.

Po čtrnácti letech od minulé opravy byla již tu a tam ofouklá a zteřelá. Dnes je ale zas jak nová, šambránky kolem oken změnilly barvu z temně cihlové na starorůžovou, zkrátka mlýno to zase sluší. Mladí makáči dokázali vyzdít bytelné základny k plotu, odvézt nahromaděné zbytečnosti do sběrného dvora, pohrát si s Rózou a Bety, věnovat se brigádní hře a zazpívat si v mlýnici.

V druhé polovině týdne pokračovalo brigádníčení ve sloupském herberku. Tam je po bezmála tří denní robotě pěkně vymalovaná jídelna a toalety, chodníky jsou zbaveny plevelu, je připraven nový stožár pro jarní vztyčení, okna jsou čistá zrovna k zešílení. Císař Ferdinand blahé paměti by byl na herberk svého jména hrdý.

Píšu to každoročně a rád zopakuji, že naše mládež z Hradce Králové, Sedlčan, Dobranova, Rapšachu, Kamenického Šenova, České Lípy, Prahy, Ostravy, Roztok a vůbec odevšad je pracovitá, vtipná, společenská, že si poradí i s přemnoženými hraboši – a že je to s ní moc prima.

*Tomáš Novotný
(autor je předsedou Asociace TOM)*

Světové skautské JAMBOREE

25. světové skautské jamboree probíhalo v Jižní Koreji od 1. do 12. srpna 2023. Přijelo na něj 43 tisíc skautek a skautů ze 150 zemí celého světa. Jamboree je setkání plné poznávání, radosti a výzev.

Z Česka dorazilo 420 skautek a skautů ve věku 14 až 18 let a dospělých dobrovolníků.

Letošní jamboree bylo provázeno nepřízní počasí. Tábořiště bylo před startem podmáčené po deštích, pak jej sužovala vlna horka, které působilo některým účastníkům zdravotní potíže. Další neplánovaný zvrat v programu nastal čtyři dny před koncem setkání: kvůli blížícímu se tajfunu Khanun korejská vláda organizátorům nařídila evakuaci celého tábořiště. Čeští skauti a skautky si v Koreji užívali to, za čím vyrazili, i když ve ztížených podmínkách. Na našich účastnících bylo poznat, že je skauting naučil řešit výzvy s veselou myslí.

Zdroj: www.skaut.cz, foto Petr Kalousek

Když budu opravdu CHTÍT

...můžu se osamostatnit...

Samostatnost je téma, které rezonuje s vnitřní potřebou odpovědět si na otázky: Jaké je mé místo mezi lidmi, Kým se chci v životě stát a Jak mohu ovlivnit svět kolem sebe. Otázkami, které si klade již od pradávna snad každý dospívající člověk. Toto téma nabývá o to palčivější důležitosti u mladých lidí, kteří jsou – oproti svým vrstevníkům – nějakým způsobem znevýhodnění.

V rámci organizace Život trochu jinak se dlouhodobě věnujeme práci s lidmi se zrakovým postižením. K naší práci využíváme metodu zážitkové pedagogiky – snažíme se v rámci našich projektů vytvořit situace (= hry), v rámci kterých se účastníci setkávají v bezpečném a řízeném prostředí s různými tématy a v rámci reflexe se pak snaží tyto situace analyzovat a nalézt v nich konkrétní znalosti, dovednosti a postoje, které si pak mohou odnést i do svého běžného života.

Právě samostatnost je tématem, které jsme zvolili pro letošní ročník letního tábora pro děti s těžkým postižením zraku, který jsme v srpnu 2023 pořádali. Projektu se zúčastnilo 18 mladých lidí ve věku 12–20 let. Naším záměrem bylo téma samostatnosti pojmut trochu

jinak a místo zaměření se na konkrétní dovednosti jsme se rozhodli pracovat s vnitřními zdroji a motivací samotných účastníků. Naším hlavním cílem bylo vést účastníky k tomu, aby chtěli být samostatní na základě svého přesvědčení a vnitřní potřeby učit se v životě novým věcem. Abychom tohoto cíle dosáhli, program tábora byl rozdělen do několika vzájemně provázaných dramaturgických linek.

První z nich konfrontovala účastníky s pozitivními vzory v rámci účastnické skupiny i mimo ni – obecně s lidmi, kteří měli v životě nějaké omezení, a i přesto dosáhli velkých věcí. Účastníci tak měli možnost se v rámci autorského prožitkového programu Skafandr a motýl seznámit s osudem Jeana-Dominiquea Baubyho, novináře, který po těžké autonehodě zcela ochrnil a díky důmyslnému komunikačnímu systému (s okolním světem se dorozumíval pouze mrkáním jednoho oka) byl schopen napsat stejnojmennou knihu, která se záhy stala bestsellerem roku 1997.

Další důležitou linkou bylo konfrontovat účastníky s limity, které plynou z jejich vlastního zrakového postižení. Mimo jiné se tak stali uklízeči ve velkém nákupním centru – po tábořišti (na ploše cca 200x50m) jsme rozmístili několik stovek různých předmětů (červený klobouk, modrou pastelku, knoflík, kancelářskou sponku,...) a každý účastník dostal seznam dvaceti takových předmětů, které měl během dvaceti minut najít a přinést lektorovi. Účastníci tak byli postaveni před objektivně náročný úkol, který kvůli svému zrakovému handicapu nebyli schopni zvládnout – mohli jsme tak přirozeně otevřít diskusi o tom, co člověk se zrakovým postižením může zvládnout, co nikoli a co může udělat pro to, aby na první pohled nezvládnutelné věci alespoň částečně zvládl.

Jedním z klíčových programů pak bylo, aby účastníci přežili jeden celý den mimo tábořiště – dostali na přípravu dvě hodiny času, v rámci kterých si mohli z tábořiště odnést cokoli budou potřebovat, rozvrhnout si, jak následující den stráví, a případně se od lektorů naučit dovednosti, které jim chybí. Naším záměrem bylo, aby účastníci byli konfrontováni s důsledky své (ne)samostatnosti a (ne)zodpovědnosti. V rámci úpravy programu na poslední chvíli se nám podařilo objednat i vydatný déšť, který účastníky zastihl sedící v družném rozpoložení uprostřed lesa – bez

postaveného přístřeší. Nakonec si však i za nejhoršího deště zvládli postavit přístřešek a večer rozdělát v mobilním ohništi oheň, u něhož si ohřáli večeři a usušili spacáky i ostatní mokré věci.

Účastníci si také pojmenovali, co pro ně znamená samostatnost a být samostatný. Dostali také možnost definovat si, v čem se v blízké budoucnosti chtějí více osamostatnit a co konkrétně pro to udělají. Po nějakém časovém odstupu od skončení tábora máme v plánu uspořádat ještě krátké online setkání, kde budou mít možnost vyhodnotit, nakolik se jim tento záměr podařil, případně jak se mu lépe přiblížit.

• „Odvážela jsem si z tábora uvědomění, že nic není nemožné a že když budu opravdu chtít, tak se dokážu osamostatnit.“

• „Když člověk chce být opravdu samostatný a něco pro to dělá, vždy se mu to podaří!“

To jsou jen dvě z odpovědí na otázku, jestli je nějaká myšlenka nebo uvědomění, se kterým účastníci odjíždějí. Tábor však nebyl jen o samostatnosti. Účastníci zažili spoustu dalších programů – některé kreativní, některé fyzicky náročné a jiné, u kterých se měli možnost do sytosti vyřádit a zasmát se.

Projekt se uskutečnil díky roční usilovné práci třinácti lektorů (pět z nich mělo těžké postižení zraku) a za finanční podpory Nadačního fondu Českého rozhlasu.

Martin Sukaný
Život trochu jinak, z.s.

Hodina H a projekt DiSPO

Hodina H se stala partnerem projektu DiSPO, což je zkratka pro Digital Outdoor Sports, v překladu Digitální outdoorové sporty.

Dalšími partnery tohoto Erasmus+ projektu jsou Rakousko, Itálie, Španělsko a Rumunsko. První setkání partnerských organizací se uskutečnilo v květnu v Rumunsku, kde proběhlo plánování jednotlivých kroků během dlouhodobého projektu.

Cílem projektu je podpořit zapojení mladých lidí do sportovních aktivit v přírodě a zároveň využívání digitálních nástrojů, které propojí jednotlivé

organizace, komunitu, mladé lidi a motivují ke zdravému životnímu stylu mládeže.

V rámci projektu již byl vytvořen první výstup. Hodina H se zapojením dalších partnerů vytvořila brožuru, která

zahrnuje průzkum mezi mladými. Mladí lidé se v průzkumu vyjadřovali k jejich vztahu ke sportu, zdravému životnímu stylu a roli digitálních nástrojů v jejich životě. Brožura také představuje příklady dobré praxe využití digitálních nástrojů v outdoorovém sportu. Trend digitalizace je ve všech oblastech a projevuje se nejvíc právě u mladých lidí a má vzrůstající charakter.

Během projektu se uskuteční setkání partnerských organizací a nejrůznější aktivity v místních komunitách jednotlivých organizací. Hodina H se těší na nové outdoorové aktivity a digitální nástroje, které může představit a vyzkoušet, a hlavně na nové inspirace, příklady dobré praxe ze zahraničí a další prostor pro budoucí spolupráci na poli mezinárodních projektů.

Více informací o Hodině H najdete na www.hodinah.cz nebo přímo v jejím sídle v Hrnčířské ulici 111 v Pelhřimově.

Eva Havlíčková
Hodina H

VODÁCKÝ tábor na Otavě

V minulých letech byl vodácký tábor vždycky ve znamení úmorných veder, proto se vedoucí z PS Safír Kdyně na podobný scénář připravovali i letos a snažili se program maximálně přizpůsobit horku.

To byla očividně chyba. Na tábor se totiž odjíždělo na konci července, kdy se razantně ochladilo a od té doby víceméně dva týdny pršelo. Co naplat, bylo třeba na místě trochu improvizovat. Naštěstí nepršelo úplně v kuse, takže děti v pohodě zvládly cestu od vlaku i postavení stanů ve vodáckém tábořišti v Čepicích. Tam také proběhly úvodní hry, podle kterých se pak děti rozdělily do vyrovnaných skupin.

Po večerním opečení buřtů následovalo první čtení z tajemné knihy, která děti zavedla daleko do minulosti a představila jim legendární říši Atlantidu. Právě nalezení tohoto potopeného kontinentu bylo tématem celotáborové hry. Hned druhý den ráno pak začal kolotoč výcviků, kde nechyběla střelba ze vzduchovky, hry s vysílačkami, savování vaků na záda, výcvik na lodích i rozdělání ohně.

V sobotu se děti vyluštěním šifry dozvěděly, že mapa k Atlantidě je ukrytá na Islandu a je třeba se tam vypravit. Proto se všichni ještě za vydatného deště vydali na autobus (který měl mimochodem 40 minut zpoždění) a odjeli do Sušice. Mezitím se naštěstí vyčáslilo a navzdory všem předpovědím proběhla hra ve městě úplně v suchu. Zpět do tábořiště pak už všichni vyrazili na lodích, a vyzkoušeli si tak funkčnost posádek i svoje vodácké dovednosti. Na další den byl v plánu přejezd do dalšího tábořiště, ale vzhledem k proměnlivé předpovědi počasí čekali vedoucí s rozhodnutím do poslední chvíle. Ráno ale bylo rozhodnuto a začalo balení tábora, který se po vodě přesunul do nedalekého tábořiště ve Velkých Hydčicích. V jeho blízkosti se nachází parádní fotbalové hřiště s mimořádně vstřícným správcem, takže si zde děti užily běhací rozcvičky, hru na ponorky, přenášení věcí i KIN-BALL. Při špatném počasí se zahrál tematický turnaj v deskové hře a nechyběl ani autobusový výlet na nedaleký hrad Rabí. Z vedoucích se mezitím stali profesionální meteorologové, kteří pomocí různých aplikací, modelů a radaru věštili, jestli je správný čas na přejezd na další tábořiště. Ještě další den ráno to vypadalo celkem nadějně, takže byl vydán povel k balení a odjezdu. Tentokrát to ale nebylo moc dobré rozhodnutí a tahle trasa celá propršela. S čím se ale nedá nic dělat, to se musí brát s humorem. Děti se tím naštěstí také řídily, takže do vodáckého tábořiště v Katovicích dorazila celá parta v dobré náladě. V kempu s názvem „Vodácký ráj“ se děti utábořily na soukromé louce a po dobré večeři a zpívání u táboráku se každý rád uložil k zaslouženému spánku.

Následující den bylo celkem rozumné počasí, takže kromě lehce bojových her si děti užily i koupání v řece, vodní skluzavku a polévanou se zavázanýma očima. Ještě před závěrečnou noční hrou vypluly děti na lodích na poslední krátký výlet a po západu slunce už skupinky postupně vycházely s cílem zachránit Atlantidu. Po odemknutí zářícího zámku a vložení „Kopí osudu“ do spouštěcího mechanismu se totiž aktivovali dva kamenní obři, kteří vytáhli Atlantidu zpět na povrch. Dětem se hra plná světelných a kouřových efektů moc líbila a vedoucí byli rádi, že se vše stihlo ještě před deštěm. Ten totiž přišel hned po půlnoci a neustal až do konce tábora, takže slavnostní oheň i předávání cen bylo poněkud ovhlé a do pozdních nočních hodin vydrželi jen ti nejotrlejší. Dětem ale dešť a nánosy bláta pramálo vadily a do svých domovů všichni vyrazili sice špinaví, ale spokojení.

*Pavla Hrubá
Pionýrská skupina Safír Kdyně*

Tábory skončily, ODDÍLOVÁ ČINNOST začíná

V pátek 1. září skončil poslední letošní pionýrský tábor, a to je nejhodnější čas na malé ohlédnutí. Letos Pionýr uspořádal přes 370 pobytových táborů, což je více než v loňském roce – počet i nadále roste.

„Na našich táborech se letos vystřídalo přes 16 300 dětí, které díky pionýrským vedoucím a dalším dobrovolníkům zažily dobrodružství, vyzkoušely si nové činnosti a mnohé poznaly nové kamarády,“ říká předsedkyně Pionýra Darina Zdráhalová.

Letošní poslední letní tábor se konal na Zelené Lhotě v Plzeňském kraji a šlo o čtvrtý tábor, jenž o těchto prázdninách pořádala Pionýrská skupina Jitřenka Kdyně. A každý z nich měl hry a činnosti inspirované celotáborovou hrou. „První a čtvrtý byl na motivy filmu Jumanji, druhý byl ve stylu Robinsona Crusoe a třetí jsme zasvětili fenoménu Pokémon GO,“ popsala vedoucí PS Jitřenka Kdyně Ivana Mochurová. Když se děti na táboře nenudí a mají o zábavu

postaráno, nemají čas ani na stýskání po rodičích. Svě o tom ví i třináctiletá Saskia Borovanská, která je na táboře na Zelené Lhotě už potřetí. „Nejlepší jsou noční strategické hry a vědomostní soutěže. Po domově se mi nestýská a klidně bych tu byla i déle,“ říká Saskia. Další účastník tábora – Michal Votýpka – je na táboře poprvé. „Nestýská se mi a nejraději mám honičky a taky hry v noci,“ popisuje sedmiletý táborník.

Pravidelně v posledních letech roste počet příměstských táborů, při nichž děti sice přes den absolvují připravený program, ale na noc chodí spát domů. „Počet příměstských táborů a dalších krátkodobých aktivit i letos stoupal, protože je po tomto typu velká poptávka,“ upozorňuje předsedkyně Zdráhalová. Její slova potvrzuje například vedoucí PS Chropyně (Olomoucko-zlínská krajská organizace Pionýra) Marcela Hrdličková. Její skupina pořádá začátkem července čtrnáctidenní letní tábor a poslední týden v srpnu příměstský tábor a o oba je velký zájem. „Letní činnost stojí naše vedoucí hodně dovolené – uvolnění na tábory je v rozsahu pěti dnů, na zbytek si musí vzít v práci klasickou dovolenou. Letos jsme museli zájemce o příměstský tábor odmítnout.

Pořádáme ho už několik let a díky němu nám pravidelně přibývají děti do pravidelné oddílové činnosti, což je velkým přínosem pro naši celoroční činnost,“ podotýká vedoucí.

Konec léta není jen časem bilancování, ale zároveň i předzvěstí něčeho nového. Většina vedoucích a instruktorů už se totiž chystá na start dalšího pionýrského roku. V září do stovek pionýrských kluboven vtrhnou děti – ostřílení členové, ale i nováčci, kteří si naši činnost zatím přijdou vyzkoušet a teprve podle prvních schůzek se rozhodnou, zda v našem spolku (a hlavně kolektivu) zůstanou. „Přáním našich vedoucích je, aby se Pionýr stal pro děti dobrodružstvím nejen pro prázdninové dny, protože víme, že život v neformálním kolektivu vrstevníků je pro rozvoj dětí velmi důležitý. A Pionýr se svým všestranným programem má dětem i mladým lidem co nabídnout,“ doplňuje předsedkyně Pionýra Darina Zdráhalová.

*Darina Zdráhalová
Pionýr*

V martinické HÁJOVNĚ

Takový byl jeden z téměř čtyř set hasičských táborů

V sobotu 1. července jsme se již potřinácté setkali v hájovně v Martinicích, abychom si zde užili týden plný her a zábavy na našem hasičském táboře. Tento rok se poprvé uskutečnily dva turnusy, protože všechny uchazeče by objekt, ve kterém je tábor pořádán, nemohl pojmout. Letošním rokem se náš tábor také stal táborem mezinárodním, jelikož se ho zúčastnili dva členové ukrajinské národnosti.

V prvním běhu tan stanovalo 36 dětí, o které se staralo pět vedoucích a dva „sportáci“. V kuchyni nám opět vařily naše oblíbené kuchařky, kterým se děti odměňovaly prázdnými talíři. Největší úspěch zaznamenaly bramborové šišky s mákem, po kterých se doslova zaprášilo.

Tak jako v minulém roce i letos si vedoucí po večerce zahráli „Prší“ o pohádkovou postavu. Tato hra spočívá v tom, že se nejprve určí postava, a ten, kdo prohraje, se musí na následující večerní nástup za ni převléknout. A tak jsme tu měli Šmoulinku, Ferdu Mravence, mořskou vílu, Obelixe, Karkulku, Avatara a další pohádkové postavy. Poslední večer byl tradičně ve znamení diskotéky a noční bojovky. První běh nám skončil a s pár dětmi, které zůstaly na běh druhý, jsme si užili odpoledne ve Spa centru a večer strávili u krásného filmu promítaného venku na plátno. Jediné, co sledování přerušilo, bylo mňoukání kotěte, které zřejmě někdo vyhodil u nedaleké silnice, neboť bylo ve vynikající kondici, zdravé a voňavé. V přilehlé vesnici nikdo kotě nepostrádal, a tak našlo domov u jednoho z vedoucích.

V neděli dorazily nové, svěží děti, a nám tak začalo vše

nanovo. Ihned v pondělí jsme se dali do víru her, a jelikož nás sužovalo velké horko, většina z nich se odehrávala v lese. Po obědě stouply teploty na hodnoty, které se dají vydržet jen u vody, a tak jsme odpoledne strávili u rybníka. V úterý nás navštívil pan Miroslav Žák, člen Nadačního fondu pro Březnici, a prohlédl si nový konvektomat, na který jsme dostali od nadace příspěvek ve výši 15 000 Kč.

Poté se využilo nízkých ranních teplot k plnění odznaků, a protože teplota opět stoupala velmi rychle, museli jsme odpoledne trávit ve vodě. Po večeri se trénoval nácvik evakuace na noc, na kterou přišlo varování před velkými bouřkami, a nácvik se nám vyplatil, po druhé hodině

ranní jsme z preventivních důvodů přestěhovali děti ze stanů do hájenky, kde byly ukryté před bouřkou. Ve středu ráno přijela další návštěva, tentokrát z krajské hygieny, aby nám zkontrolovala tábor. Vše bylo v pořádku. Ve zbytku týdne nás navštívili kynologové z místní organizace v Březnici, aby nám ukázali, co pejsky naučili.

V prvním ani druhém běhu nechyběla pěnová zábava, kterou připravili naši hasiči, a ukázka výzbroje Policie ČR a MP. Jak je již tradicí, táborníci si batikovali trička a dostali týmové barevné kšiltovky. Tábor skončil, děti odjely a v okolí hájenky zavládlo smutné ticho, jen v dáli byl vidět černý kouř, za kterým ve chvílce museli spěchat naši hasiči. Ale my nevěšíme hlavu, vždyť za 351 dní opět vyletí vlajka nad naše hlavy, jen do té doby se musí vedoucí několikrát sejít, aby připravili nový tábor 2024.

*Svatopluk Koňas
vedoucí SDH Březnice*

Letní tábory jsou VELKOU MISÍ

Léto pro vedoucí letních táborů nejen z Dorostové unie znamená jak odpočinek, tak náročnou službu na dvě stě procent. Tábory patří mezi nejdůležitější výpravy v roce. Jde o velkou misi. Vedoucí se na ni připravují několik měsíců předem. Tábor chápeme jako závěr celoroční práce s dětmi v oddílech.

Během jedné takové schůzky ve skautském oddíle Osma se ode-

hrál rozhovor dvanáctiletého ukrajinského chlapce s jeho vedoucí Helen.

„Dvanáctiletý Yegor byl hodně vděčný za kamarády, které našel v českém skautském oddíle. Schůzky pro něj byly světlým bodem jeho nechtěného pobytu v cizí zemi. V červnu už věděl, že přišel čas jeho návratu na Ukrajinu. Ten den jsme zrovna zkoušeli v různých situacích, co to znamená důvěřovat druhému,

a večer pak mluvili o důvěře v Boha.“ Na skupince se Yegor svěřil, že se hodně těší domů na Ukrajinu, ale že mu je líto, že nemůže vzít skaut s sebou. „To sice nemůžeš, ale až vyrosteš, můžeš na Ukrajině takový skaut založit pro další děti,“ řekla jsem mu. Na hluboký souhlasný pohled jeho pronikavých očí nikdy nezapomenu. Myslím, že to opravdu udělá. Modlili jsme se pak spolu s důvěrou za Boží pomoc. Jel s námi ještě na letní tábor. U závěrečného táboráku jsme se s ním loučili s tím, že si odnáší víc než jen zážitky.“

Osobní a přátelské vztahy s dětmi jsou pro vedoucí klíčové. Vedoucí jsou vzorem. Vedoucí v Dorostové unii pomáhají vést děti k zodpovědnému životu v lásce vůči sobě, k druhým a k Bohu. Jedná se o tři základní pilíře skautingu, které ztělesňuje vedoucí s nasazením a touhou pomáhat dětem se všestranně rozvíjet.

Dorostové unie pomáhá vedoucím v práci s dětmi v klubech a oddílech od roku 1999. Zaměřuje se na tvorbu materiálů, kurzů a konferenci pro vedoucí a akcí pro děti na regionální i celorepublikové úrovni. Zajišťuje vedoucím organizační, právní, metodickou, materiální, individuální a týmovou podporu.
<https://dorostovaunie.cz/>

*Josef Kostecký, Dorostová unie
a Helena Mrázková, vedoucí
skautského oddílu Osma v Ostravě
Foto Helena Mrázková*

LÉTO s Talnetem

Léto s Talnetem bylo ve znamení expedice a miniexpedic. Na počátku července se tým Talneťáků vydal do Polabí, konkrétně do Čeperky.

Zde se potkal s členy spolku Pestré Polabí, který v oblasti pečuje o biologicky významné lokality. Talneťáci se seznámili s flórou a faunou stepní lokality poblíž opatovické elektrárny, kde se také zapojili do dobrovolnické činnosti – hrabání biomasy po seči.

Dále navštívili také významnou mokřadní lokalitu, přírodní rezervaci Baroch, která v dnešní době kvůli vypásání hostí koně a buvolky. Tato miniexpedice je součástí série převážně botanicky zaměřených miniexpedic, které kombinují poznávání přírody z biologického hlediska s poznáváním ekologických vztahů na lokalitách i fyzickou prací, která pomáhá cenné lokality udržovat. Mládež tak získává dobrý přehled o tom, jak vypadá ochrana přírody v praxi, a že se jedná o náročnou a zodpovědnou práci.

V srpnu se pak Talneťáci vydali na T-Expedici, pomyslný vrchol talnetího roku. Tento rok expedičníci působili v Olomouci, což bylo možné díky spolupráci s Vlastivědným muzeem Olomouc. Celkem pět týmů se týden zabývalo bádáním nad svým tématem. Sekce „Chytrá domácnost“ pracovala na zařízení pro automatické zalévání pokojových rostlin a na sypači krmiva pro domácí mazlíčky. Sekce „Detekce mionů“ se pak zabývala využitím pozorování dopadu částic mionů pro zkoumání vnitřních prostorů budov. Sekce „NAFTA“ řešila netradiční otevřené fyzikální úlohy. Zkrátka nepřišly ani biologické obory – „Biologie rostlin“ zkoumala rostlinná barviva, alkaloidy a vliv rostlinných hormonů na růst mladých rostlin, „Botanika“ pak řešila míru odpařování vody u různě starých jedinců buku lesního. Všechny sekce pak prezentovaly

výsledky svého vědeckého snažení na slavnostní závěrečné poster session v Radeckého sále vlastivědného muzea, a měly tak možnost předvést svou práci kolegům z jiných sekcí i lidem z řad veřejnosti.

V Talnetu jsme letošní léto strávili ve víru zajímavých projektů – ať už šlo o vědu či dobrovolnictví. V první řadě však šlo o skvěle strávený čas v sehraných týmech, což přispělo k dalšímu budování komunity nadané a talentované mládeže, což je naším největším cílem.

Anna Rudolfová, Talnet
foto Adéla Röhlichová

Expedice CHORCHOJ

aneb Jak jsme našli bájného červa

Spolek KUŠ letos pořádal mimo jiné nejmenší z táborů Rohozná (v polovině července 2023 mezi Jihlavou a Pelhřimovem na Vysočině), desetidenní putovní tábor z teepee do jurty a zpátky. Letošní legendou se stal mýtický tvor olgoj chorchoj, kterého se skupina dobrodruhů vydala po všech čertech hledat.

Účastníci se pasovali do role průzkumníků, rozdělených podle odbornosti: biologové, etnologové, kryptozoologové apod. První večer u slavnostního ohně nás překvapili mongolští vědci z Prahy s velmi důkladně připravenou přednáškou! Než se nám červí téma úplně ztratilo (s přibývajícimi puchýři, kousanci od komárů a klíšťat) ještě jsme malovali chorchojovu podobu v životní velikosti přírodními barvami (borůvky, maliny, listy, bahno...) na předlouhý pás papíru a natáčeli dokumentární minifilmová zpravodajství. A pak už jsme vyrazili na třídní celodenník – tedy třídeňák – z naší loučky pod Mešnicí, kterou si účastníci sami zabydleli nejen samotnou stavbou týpí, ale vycpáním tradičních slamníků, kopáním kadibudky či výrobou trojohé latríny. I ve studánce, odkud bereme vodu, a „koupelně“ (potůčku kousek po proudu) jsme měli po těžbě kůrovcového dřeva mnohem víc práce než v předchozích letech. Nejhorší bylo na pasekách to parno! Při prvních krocích z tábořiště na západ jsme u prvního osamělého buku potkali nádhernou užovku obojkovou. Jako by syčela, že nám to tu jako mocný ochránce zatím pohlídá! Když jsme se po prvním dnu dověkli na vrchol nejvyššího kopce v okolí, překvapil nás vedoucí Matěj zakoupením mastňácké večeře v hospodě: smažákem s hranolkama. Pak následovalo vybojování všech tras lanového centra a největší zklamání tábora – klíče od pokojů a nocleh v poutním hotelu Křemešník. To někteří pravověrní táborníci považovali za proradnou zradu a ohodnotili to jako „moc moderní!“, ještě že jsme si večer mohli pod rozhlednou rozdělat oheň a uvařit kulinářské sushi! To se velmi osvědčilo na cestu jako lehké, a přitom výživné jídlo pro výpravu na celý den. Každá partička vyfasovala do kotlíku několik štanglí s okurkou a lahvičkou sójovky. Naše cesta vedla dál do Mezné, kam jsme vyrazili na návštěvu mocné šamanky, ilustrátorky Terezy Říčanové. Nejenže nás uvítala pekáčem – koláčem s právě sesbíranými plody ze zahrádky, ale poskytla nám nocleh ve stodole na seně, atraktivní akrobatickou šálu a noční zážitek s promítáním starých pohádkových obrázků na celuloidech v klenutém chlívku, klubovně poutníků. Po téměř probdělé noci s nově odhalenou sennou rýmou, pod jasnou oblohou plnou hvězd, jsme ráno snídali muesli s domácím mlékem, čaj a čerstvě tlučené máslo. Ještě jsme dostali jako amulet na cestu skleněnou hlavičku červa a dobré

tipy na koupání v okolí. Hlavní bodovanou hrou celého našeho tábora totiž byl počet vodních ploch (koupališť, rybníků, zatopených lomů) ve kterých se vykoupeme. Favorité dosáhli až 20 bodů!

Co čert nechtěl nebo právě červ chtěl: Julče se jako první udělalo v mžiku tak zle, že vyprskla včerejší nálož třešní našim hostitelům na zápraží. „Tak za chvilku to máte všichni,“ vizionářsky nás vyprovázela Tereza z domu... Po cestě zpátky jsme se koupali v Horní Cerekvi, v nejkrásnějším lomu široko daleko (sic!), prý tou dobou hygienicky nevhodném, pak se nacpali kuřízkem s bramborem a zapili kořčou (sic!) a pod sálajícím sluncem šli ještě 10km rozžhavenou krajinou (sic!)... V noci na další den vybíhali jako štafetou ze všech týpí hekající táborníci a každý obracel svoje vnitřnosti naruby. Prostě strašlivé červí prokletí! Určitě za to, že jsme to měli letos „moc moderní“.

Vyvrcholením našeho putování ale nakonec byla ještě návštěva vzácného Hojkovského rašeliniště a nocování v Oblastní Galerii Vysočiny v Jihlavě, kde byl náš Spolek KUŠ celé léto součástí výstavy „Make friends not art“. Konečně jsme spali v jurtě, ráno si v průběhu exkurze do síťotiskové dílny natiskli památeční trika a vyprávěli s promítáním fotek rodičům všechny zážitky. Třeba ten s vodní bitvou: „To jsi teda vedle jak ta škeble!“

*Matěj Kolář
hlavní vedoucí a předseda Spolku KUŠ
www.rohozna.net*

Staň se YMCA ŠAMPIÓNEM

Boj s lotry o tajemný svitek, nelehký výcvik a 47 nových YMCA šampiónů. Z letního tábora YMCA Plzeň si všichni odnášeli nezapomenutelné zážitky.

„...a právě proto potřebujeme vás!“ vykřikl silným hlasem mladý muž v tmavém obleku stojící na betonových troskách na kraji lesa. Mával na nás, táborníky, zprávou, a právě nás vyslal na speciální tajnou misi. Nejednomu táborníkovi přeběhl mráz po zádech a zatajil se dech blížícím se dobrodružstvím.

Příměstské tábory v Netunicích pořádáme každý rok, letos se srpnového tábora zúčastnilo 47 dětí a 12 vedoucích. Pod tématem si ovšem letos ne každý uměl něco představit, bylo jím totiž „YMCA“, tedy „Staň se YMCA šampiónem“. Všichni jsme hned na začátku byli vrženi do napínavého příběhu. Po získání zprávy se děti dozvěděly, že se mají přesunout k nedaleké myslivecké boudě, kde na ně čekali dva strážci s velkou truhlou, ve které na každého táborníka čekala zapečetěná obálka se speciálním povoláním k tajné misi. Následně dorazil posel se zprávou, který nás zasvětil do táborového příběhu. Jedná se o to, že náš YMCA tým měl ukrytý cenný svitek s tajnou formulí, jak se stát YMCA šampiónem – hrdinou dnešních dní. Bohužel skrýš někdo vypátral a svitek ukradl. Povolán byl proto tým schopných mladých lidí (táborníků), aby pomohl svitek získat zpět. Aby ale mohli členové týmu do svitku nahléd-

nout, museli absolvovat speciální výcvik na YMCA šampióna.

Každý den děti plnily jednu výzvu, za jejíž splnění získaly speciální vyznamenání, a získávaly části tajemného svitku během různých soubojů s tajemnou skupinou „lotrů“, kterou tvořili zamaskovaní vedoucí. Do získávání částí svitku i plnění pěti výzev se děti pustily s velkou vervou. Poslední den se pak podařilo dětem získat šifru k rozluštění svitku, na kterém byl následující nápis: „Tajemství, jak se stát YMCA šampiónem, hrdinou dnešních dní, vyplývá ze slov ymkaře Johna R. Motta, který v YMCA pracoval 43 let a za svou práci pro druhé získal dokonce i Nobelovu cenu za mír. A právě na samotném předání této prestižní ceny řekl: Tajemství skvělého a skutečného velikána bylo shrnuto, když Ježíš řekl: ‚Ten, kdo by mezi vámi chtěl být největší, ať je vaším služebníkem.‘ Stejně tak i YMCA šampión. Je takovým vedoucím a hrdinou, který nehledá záři reflektorů, ale sám září a přináší světlo skrze lásku a pomoc druhým.“

Celých pět dní bylo nabitých aktivitami – sportovními, kreativními, rozvojovými i mnoha dalšími. Každý den byl zaměřen na jednu oblast, kterou se snaží organizace YMCA svými aktivitami rozvíjet – na rozvoj ducha (charakteru), duše (nových dovedností), těla, přátelství a motivaci pomáhat ostatním a dělat něco pro druhé. Každý den začal týmovou hrou a zamyšlením, následně si děti ve skupinkách zkoušely různé aktivity a odpoledne je čekala velká hra a táborová bitva proti týmu „zloduchů“ v tmavých hábitech s černým šátkem přes obličej. I když se táboru účastnily děti od 3 do 15 let, přes věkové rozpětí se podařilo vybudovat soudržný tým, kde táborníci proti sobě nikdy nesoutěžili, ale naopak se společně snažili splnit společnou misi a navzájem si u toho pomáhali.

První den byl zaměřen na budování dobrého a pevného charakteru. Na příběhu proroka Samuela, který vybíral kdysi z osmi bratrů jednoho za krále, nám vyšlo poučení, že je mnohem důležitější charakter a srdce člověka než to, jak kdo vypadá, nebo co má (jakou značku oblečení, případně jaký nový mobil apod.). V následujících aktivitách děti z různých ingrediencí popsaných lístečky s různými charakterovými vlastnostmi „upekly“ dobrého člověka, hledaly, co spojuje různé hrdiny, a plnily další úkoly, kde procvičovaly trpělivost a další dobré charakterové vlastnosti.

Dalším tématem byla práce na sobě. Dozvěděli jsme se o příběhu Helen Kellerové, která přestože byla hluchá

a slepá, díky své pracovitosti a vytrvalosti se dokázala naučit nejen znakovou řeč, ale i angličtinu, řečtinu, latinu a spoustu dalších věcí. Z příběhu nám vyplynulo poučení, že píle a vytrvalost jsou hodně důležité a že je důležité na sobě makat.

V rámci třetí výzvy jsme se zaměřili na své zdraví a fyzickou zdatnost. Děti během zamyšlení na velkou roli papíru malovaly, jak doma tráví volný čas, a následně jsme si společně povídali o tom, že je důležité činnosti ve volném čase střídat a netravit volný čas pouze jedním – např. hraním počítačových her. Následně jsme si s dětmi vyzkoušeli spoustu činností, kterými lze trávit volný čas v přírodě, rozdělávali oheň, společně si v kotlíku nad ohněm uvařili zdravý oběd a spoustu dalšího.

Čtvrtým tématem byly přátelství a rodina. Na hru jsme navázali příběhem o tom, jak nás rodina a někteří přátelé mají rádi a dokáží nás přijmout takové, jací jsme, a jak je důležité přijetí a odpuštění. Příběh s divadlem o marnotratném synovi jsme zakončili přemýšlením o tom, že to,

co nám rodiče říkají, nemusí být omezujícím plotem, ale ochraňujícím zábradlím. Během jedné z dalších aktivit jsme každý vyrobili krásné přáníčko, do kterého jsme napsali něco hezkého někomu z naší rodiny nebo přátel, poděkovali jsme mu a napsali, proč si jich vážíme. Většina dětí psala svým rodičům, osobní a upřímné vzkazy pak nejednoho rodiče dojaly k slzám.

Poslední den pak byl zaměřen na rozvoj pomoci druhým. Děti sehrály příběh o milosrdném Samaritánovi a společně se zamyslely, jak sami pomáhají a mohou prakticky pomáhat lidem ve svém okolí. Děti společně ze dřeva vyrobily nádherný betlém, který bude v době adventu vždy stát pod vánočním stromečkem před obecním úřadem pro potěchu všech místních obyvatel.

Na velice zajímavou přednášku dorazili i záchranáři ze Záchrané služby Royal Rangers, učili jsme se základy první pomoci.

V závěrečné hře, kdy se dětem povedlo získaný svitek poskládat a vyluštit a prověřit získané znalosti, dovednosti a schopnosti na devíti stanovištích, kde děti plnily různé úkoly, všichni konečně získali titul „YMCA šampión“ a speciální YMCA certifikát. Vrcholem pak bylo odhalení „Tajného přítele“ – na začátku tábora si totiž každý táborník vylosoval jméno někoho jiného, komu tajně celý týden pomáhal, psal dopisy a v táborové poště posílal balíčky a dárky, a zároveň měl uhodnout, kdo pomáhá jemu.

Na konci tábora se nám se starými i novými kamarády ani nechtělo se loučit a už teď se všichni těšíme zase na příští rok.

Tímto děkujeme za vše skvělému týmu vedoucích, všem pomocníkům, fotografům, hlavní vedoucí Gabriele Soukupové, kuchařům a YMCA Plzeň za nezapomenutelný týden!

Sára Dzvonicová
YMCA v ČR

Z táborového DENÍKU

Tak jsem se rozjel na tábor do KreBulu v Prachaticích, který měl název „Od Velikonoc po Vánoce“. Říkal jsem si, co mě asi tak čeká? Opravdu zažiju celý rok? Odpověď byla ANO!

První den jsme si vyrobili kalendář a stali se třemi králi, zkusili jsme i nějaké staré tradice a podívali se, co nás celý „rok“ čeká. To prozradil hřeбен, peníz, chleba, látka... Na „Hromnice“ jsme vyráběli svíčky, takzvané hromničky. Další den byl ve znamení masopustu, výroby masek či poznávání, za koho jsem se „převlékl“.

S příchodem jara bylo nutné vpustit vlaštovky, posbírat nebetýčné množství broučků a připravit se na jeden z hlavních svátků Velikonoce. Vyráběli jsme slepičky, zdobili vejčička.

Po setkání s velmi vzácným hostem Maruškou, která svět vidí „jinými očima“, jsme vyráběli rodičům aprílovou poukážku. Takové mezery do žebříku, bublinky do vodováhy či náplň do nafukovací matrace – zvláště, když se musí

vyzvednout např. na severním pólu – určitě potěší. Ve středu jsme vyrazili otevřít studánku. Jenže se otevřelo nebe, a chytil nás takový slejvák, že po příchodu na základnu jsme se zabalili do ručníků a dek, oslavili 1. máj rohlíkem s Májkou, teplým čajem a oběd si nechali donést. Bylo to úplně magické, a tak jsme pokračovali výrobou čarodějnice a poté pečením. Teda pečením pizzy. Předposlední den jsme vyrazili ven na výlet a po výletě udělali táborák za dodržení všech bezpečnostních podmínek. A pak na cestu domů jsme si vyrobili světlušky. Poslední den jsme se radovali z podzimu výrobou draka a strašidelného obrázku. No, a jelikož jsme se snažili být hodní, bylo třeba otevřít dveře Vánocům. Co by se ale stalo, kdyby Vánoce nebyly? Nebyly by dárky, prázdniny, setkání s rodinou, dobré skutky... A to jsme nemohli dopustit. Tak jsme ozdobili stromeček, dali si cukroví, kofolu a dostali dárky.

Celý rok utekl jako týden, stihli jsme mezitím oslavit narozeniny každého účastníka („žabím hlenem“ a sušenkami), zahrát si mnoho her venku i uvnitř a užít si tohoto času a tradic, jako by to bylo všechno doopravdy.

*Za celý tábor Kamil
Jiří Gabriel KALIMA*

RETRO KreBul

Milá babičko, milý dědečku,

pišu vám z „Retro“ tábora, který pro nás připravila společnost KreBul z Prachatic. Sice jsme děti (post)moderní doby, generace alfa, ale hrály jsme si jako „Husákovy děti“.

Celým táborem nás provázelo sbírání „céček“ – a to jako odměny za splněné úkoly, výhry v soutěžích nebo slušné chování, které bylo v té době normou (děkuji, prosím, omlouvám se). Hned na úvod jsme se my retro-táborníci naučili pár pohybových her, jako je „Cukr, káva, limonáda“ nebo „Honzo, vstávej“. Cvrnkání kuliček jsme měli kvůli počasí v místnosti, ale i tak jsme se snažili všichni strejfit do středu kruhu, jako by to byl důlek. S kruhem jsme pracovali i odpoledne – zdobili jsme gramofonovou desku knoflíčky. Přebírali jsme provázky a hráli s pavučinou, nebo vyráběli srdíčka z korálků.

Napsala jsem pohled také rodičům a poslala jej klasicky poštou. Skákala jsem gumu a ostatní naučila jiné techniky. Jednou jsme si i zahráli „Samá voda“. Bylo zábavné takto hledat ztracený kuliček. Slovní fotbal byl oslím můstkem k piškvorkám – jelikož jsme museli udržet pozornost a vědět, kam patří kolečko a křížek, samozřejmě v pevně stanoveném pořadí. Také jsme si poskládali loď a parníky a pouštěli vlaštovky – všichni měli práci, ale nikdo se nepředřel. Odměnou nám byl vlašák s rohlíkem na stojáka, jako v nějakém bufetu. Jo, a postavili jsme si bunkry a jako v klasickém společném vlastnictví bylo všechno všech.

Také jsme nakupovali, i to, co nešlo sehnat – jen jsme to dostali pod rukou za nějaký příplatek se stovkou s Gottwaldem. Ke hrám nám hrálo rádio Jerevan s hity, jako je „Céčka, sbírám céčka“, nebo „Galeje“, „Děti ráje“. To nás uklidnilo, když jsme pak cestovali do Českého Krumlova do grafitového dolu. Odjeli jsme špinaví s tuhou na tvářích.

Jeden den jsme si hráli tleskáci hry: „Jak se tak dívám“, „Šly tři opice“, „Měl jsem ženu...“. Uspořádali jsme i olympiádu v „Kámen, nůžky, papír“, kde každý hrál s každým a vítěz si odnesl 5 céček! Ty jsme si samozřejmě odnesli domů – udělali jsme si náramky a korále. Spolu s diplomem jsme dostali i hodně odměn s logem města Prachatice.

I my jsme předali diplom do Zdravé kuchyně Petra Stupky. Vařili tak dobře, že jsme si ani nemuseli utahovat opasky. Jo, a víte, že stále vyrábějí igráčky? Také jsme si s nimi hráli a odnesli domů. Mám od každého i obrázek v pamětníku.

Celý tábor byl fajn, jen mě nebavila fronta na banány. Takovou chuť jsme na ně měli, a byly jen podpultové. Ještě, že jsem si spravila náladu u „čáry“. Vyhrála jsem céčka z Tuzexu – přesto jsme si byli všichni rovni (jen já malinko rovnější).

Vaše vnučka Kamila

(Jiří Gabriel KALIMA,
KreBul, o. p. s.)

TÁBOR CoderDojo Náchod

Letošní prázdniny přinesly další nezapomenutelný týden pro mladé programátory z klubu CoderDojo Náchod, kteří se opět společně sešli v Praze. Zde měli jedinečnou možnost nahlédnout do práce vývojářů, grafiků, akademických pracovníků, testerů, projektových manažerů i mnoha dalších rolí, a dozvědět se tak spoustu zajímavých informací přímo z praxe. Věříme, že návštěvy firem, společností a institucí působících v oboru IT přinesly dětem cenné dovednosti a zkušenosti, jež se jim budou hodit.

Jako první jsme navštívili renomovanou společnost Active 24, jednoho z největších českých poskytovatelů webhostingu. Nejdříve jsme měli příležitost prohlédnout si kanceláře a poslechnout si inspirativní informace o náplni práce IT specialistů. Pak jsme se vydali dokonce také do datacentra pod Žižkovskou věží, kde jsme nahlédli na tamní pokročilé technologie a vybavení zajišťující bezproblémový chod služeb. Děkujeme za ochotu a vstřícný přístup při celém perfektně zorganizovaném dni.

Druhou zastávkou bylo studio Universal Production Partners (UPP) specializující se na tvorbu vizuálních efektů a postprodukcí videí. Tam nás seznámili s ohromujícími příklady jejich umělecké práce, ať už jde o spolupráci na některých z těch největších a nejznámějších filmů, televizní či reklamní tvorbu pro významné společnosti. Jsme vděční za nám věnovaný čas i za všechny odpovědi na zvědavé dotazy účastníků.

Další naše kroky vedly do firmy Make it Run, vyvíjející zejména B2B webové i mobilní aplikace či informační systémy. Ta je součástí prestižní online agentury Near & Dear s dlouholetou tradicí a zkušenostmi. Naším členům byly představeny technologie a procesy aplikované při vývoji

špičkových řešení na míru zákazníkům, nechyběly však ani tipy z oblasti projektového řízení či soutěž završující a shrnující celou návštěvu.

Low-code řešení jsou v dnešní době neopomenutelnou technologií, a proto jsme se vydali také do organizace NETWORK. Zaměřuje se na vývoj aplikací a služeb běžících na Power Platform a může se hrdě pyšnit titulem Microsoft Gold Certified Partner. Vážíme si ukázkou projektů a činností při provedení jejich prostory i náhledu do světa spolupráce se společností Microsoft od členů Microsoft MVP, odborníků v oboru.

Schůzku jsme měli i ve společnosti STRV, která se zabývá vývojem mobilních a webových aplikací. Členy zaujaly nejen moderní karlínské kanceláře spolu s velkou střešní terasou, ale především představené projekty, používané technologie, UI/UX design a další aspekty tvořící filozofii této společnosti. Velice děkujeme za spolupráci i zajímavé informace o uplynulých i budoucích projektech, jež předčily očekávání.

Každý den se na světě produkuje několik mil. TB dat a firma DataBrothers, která nás vřele přivítala, patří k těm, jež klientům z řad firem pomáhají porozumět informacím obsaženým v těchto datech a využívat je co nejefektivněji. Byla pro nás připravena přednáška o zpracování a vytěžování dat a dále jsme se dozvěděli o nástroji Power BI využívaném pro komplexní datovou business analýzu, za což jsme opravdu vděční.

Účastníky přivítala také Fakulta informačních technologií ČVUT v Praze, jako první její Síťová multimediální laboratoř (SAGElab). Zde nás seznámili s možnostmi 3D digitalizace pomocí fotogrammetrie nebo technologiemi vizualizace na telestěně s rozlišením 9600x4320 pixelů. Nechyběly ani ukázky studentských i vědeckých projektů či nástin příležitostí pro spolupráci nejen během vysokoškolského studia.

Vzápětí pro nás nachystala inspirativní program také Laboratoř grafiky a herního designu (ggLab). Děti byly upoutány nejen šestimetrovou interaktivní zdí, na které si zahrály, ale především příklady her vytvořených při pravidelných akcích GameJam FIT. Jsme vděční za vyzkoušení si fascinujícího vybavení, dárčky a za informace stran studia na FIT ČVUT, jež bude pro mladé programátory jistě preferovanou volbou.

Další zastávkou byla organizace Make, jež stojí za výkonnou vizuální platformou pro automatizaci repetitivních úloh. Nejen, že nám byla představena historie společnosti a jednotlivá oddělení včetně náplní prací v nich, ale dokonce jsme dostali příležitost si tuto jejich unikátní službu vyzkoušet prostřednictvím poskytnutých licencí. Vážíme si této štědrosti a Make určitě využijeme při vývoji dalších aplikací nebo při výuce.

Náš letošní týdenní tábor v Praze uzavřelo herní studio SCS Software. To je vývojářem vysoce oceňovaných simulation games, jako je třeba Euro Truck Simulator 2. Po vyzkoušení si jejich simulátoru a předvedení prostor pro nás byl připraven i praktický workshop na téma QA testing, který je zajímavý a z hlediska herního vývoje naprosto neopomenutelný. Jsme rádi za čas, který nám věnovali, i za dáreček, herní licenci.

Týden v Praze nebyl pouze o práci, a tak si účastníci naplánovali několik večerních aktivit, jako byly motokáry, bowling, playzone anebo lasergame. Navíc jsme stihli také prezentace vlastních projektů, na kterých naši stálí členové intenzivně a týmově pracují. Srdečně děkujeme všem navštíveným firmám, společnostem a institucím

za jejich ochotu a podporu, zvláštní poděkování patří firmě Saar Gummi Czech za sponzorský dar, díky kterému se celá tato pečlivě plánovaná akce mohla konat.

Tereza Hager
CoderDojo Česká republika

Expedice ANDORRA

než mužů. Během týdenního putování dokázali po vrcholcích hor obejít téměř polovinu celé země a užít si její krásu. Dokázali si poradit s vichřicí i silným deštěm v jednom okamžiku při přelézání vrcholu a také viděli nádherné údolí zapsané do seznamu UNESCO. Za největší úspěch však považují záchranu malého telátka, které s ostatními kravkami nedorazilo na pastvu.

Kromě Andorry si pak všichni užili ještě Španělsko a ti, co neletěli letadlem a zvolili ekologičtější dopravu vlakem, navštívili ještě krásnou Paříž a zakoupili si pár věcíček v second-handech.

Chcete-li taková dobrodružství zažívat s námi, pak se můžete přidat. Více informací najdete na webu www.dvojka.cz/skrypta.

Ondřej Turek – Opičák

Vysokoškolský roverský kmen Skrypta vedený pod Pražskou Dvojkou je unikátní tým, že sdružuje i dospělé „neskauty“ ve věku 18 let a starší. Jeho členové letos vyrazili na tábor do zahraničí.

Jednalo se o expedici do Andorry (malý stát mezi Španělskem a Francií, který je obklopen horami, jež dosahují téměř 3000 metrů. Expedice Andorra se nakonec zúčastnilo sedm statečných. Kupodivu více žen

Ve třech expedičních týmech účastníci dohromady ušli 939 km, zažili déšť a bouři, ale všechna příkoří překonali a dorazili na společnou snídani na Beneškách. Po cestě třeba zjistili, že se dá Lysá hora zdolat v nazouvacích, že se z pytle na odpadky dá vytvořit téměř cokoli a také kolik toho člověk dokáže, když neví, do čeho jde. Po návratu si účastníci od Petry a Dušana Hanákových poslechli zajímavé povídky o černonožském posvátném kruhu, který se může stát inspirací pro jejich osobní životní příběhy. Celý týden se nesl v duchu pohodové a kreativní atmosféry a my pevně věříme, že byl tento čas pro účastníky přínosný, ať už po pracovní oddílové stránce, nebo po té osobní.

Moravská Letní TÁBOROVÁ ŠKOLA

V druhé polovině srpna proběhla na základně Polana ve Vsetínských vrších letní táborová škola pro 24 mladých tomíků z celé republiky. Asociace TOM vytváří prostřednictvím letní školy podmínky pro vzájemné mezioddílové propojení a inspiraci, podporuje mladé vedoucí v jejich oddílové činnosti a snaží se je motivovat, aby své oddíly vedli, rozvíjeli a posouvali vpřed.

Účastníci dorazili na Polanu v pátek 18. 8., kde je po zdolání ostrého hřebene čekalo společné přivítání, řada seznamovacích aktivit a grilovačka. Základna na Polaně je jedinečná svou nádhernou přírodou, takže se všichni účastníci mohli těšit na noční oblohu a krásné východy slunce nad hori-

zontem, které si mohli vychutnávat po celý týden. První tři dny byly od rána do večera programově velmi nabitě. Zabývali jsme se třeba tématy spojenými s hodnotovým rámcem vedoucího oddílu, tedy jaký by měl být člověk, pokud chce vést a inspirovat druhé a převzít tak důležitou roli ve společnosti. Seznámili jsme se také s respektující výchovou, vhodnými principy komunikace směrem k dětem i rodičům nebo s konceptem 7 návyků úspěšných teenagerů. Důležitou součástí programu bylo povídkání o tom, jak svůj oddíl vůbec pojmut, jaké výhody má soutěžní koncept proti nesoutěžnímu nebo jestli v dnešních oddílech mají místo odměny a tresty. Snahou organizátorů bylo každé téma otevřít nejprve příhodnou zážitkovou aktivitou a teprve poté téma otevírat v následujících reflexích, při kterých se účastníci mohli seznámit s tím, jak funguje učení prožitkem a že hra nebo aktivita není cílem, nýbrž prostředkem učení. Po dnech strávených na základně čekal účastníky náročnější projekt. Do určitého časového limitu a za několika podmínek bylo potřeba navštívit tři beskydské vrcholy – Velký Javorník, Radhošť a Lysou horu.

Děkujeme za příležitost vedení Asociace TOM a budeme se těšit na příště.

*Petr Němčík,
hlavní vedoucí TOM Medvědí stopa
Holešov*

Momenty z TÁBOROVÉHO života tomíků

Akční hry, napínavé chvílky, kostýmy, večerní posezení u ohně, vaření v kuchyni, povinnosti, práce, ale také klid, odpočinek, obloha plná hvězd...

*Anežka Šubrtová,
Ústředí A-TOM*

ČRDM vyjadřuje podporu IZRAELSKÝM PARTNERŮM

S pobouřením a zármutkem sledujeme válku v Izraeli, který čelí zákeřným teroristickým útokům.

S Radou hnutí mládeže v Izraeli (CYMI) dlouhodobě spolupracujeme na výměnách pracovníků s mládeží a dalších mladých lidí, a pojí nás tudíž kromě projektových i osobní vazby a přátelství. Myslíme v těchto těžkých chvílích na lidi, které známe, a jim i dalším obyvatelům Izraele vyjadřujeme touto cestou svoji podporu. Přejeme jim, aby nebezpečné údobí přečkali ve zdraví a aby jejich strážně skončily co možná nejdříve.

Česká rada dětí a mládeže

Snímek pořízený při jedné z výměn mládeže České republiky a Státu Izrael (foto Marek Krajčí)

NEZISKOVKY psaly ministru financí

Neziskovky napsaly ministru financí kvůli EU fondům

Neziskové organizace vyzývají ministra financí Zbyňka Stanjuru, aby nezvyšoval míru spolufinancování EU fondů. Ohrozí tím veřejně prospěšné služby, které stát jinak nedokáže zajistit.

Neziskové organizace (včetně České rady dětí a mládeže, pozn. red.) poslaly koncem června ministru Stanjurovi otevřený dopis, ve kterém odmítají návrh na změnu pravidel spolufinancování EU fondů. Návrh může ohrozit poskytování veřejně prospěšných služeb, neboť se výrazně zvýší míra spolufinancování, kterou mají zajistit realizátoři – tj. poskytovatelé služeb, školy, obce, příspěvkové organizace aj. včetně neziskových organizací. Odhadované úspory ve výši 4,6 mld. Kč jsou sporné, tento krok ohrozí čerpání fondů EU. Ministerstvo financí by mělo naopak podpořit 0% spolufinancování na veřejně prospěšné činnosti.

Návrh změny Pravidel spolufinanco-

vání EU fondů na programové období 2021–2027, který ve 24. týdnu prošel meziresortním připomínkovým řízením, předpokládá výrazné navýšení míry spolufinancování uprostřed běžícího programového období a fakticky mění podmínky pro příjemce dotací – tj. realizátory. Navržené úpravy pravidel by třeba u projektů v Praze znamenaly povinnost financovat min. 50% a u Operačního programu Zaměstnanost plus nárůst z 0% až na 13,265%. Přitom u operačních programů na vzdělávání, zaměstnanost a sociální oblasti směřují prostředky k podpoře práce s ohroženými skupinami obyvatel, zajišťování sociálních služeb a sociálního začleňování, komunitních center, řešení problémů v sociálně vyloučených lokalitách aj.

„Není vůbec reálné čekat, že by poskytovatelé preventivních sociálních služeb z řad nestátních neziskových organizací byli schopni zajistit požadovaná procenta rozpočtu pro spolufinancování projektů. Neziskové organizace nedisponují volnými prostředky z jiných zdrojů, samy

zdroje nevytvářejí. Výsledkem bude, že realizátoři nebudou vůbec projekty připravovat a předkládat, takže se problémy přesunou do podoby neřešených společenských potřeb. Mnoha lidem, kteří se ocitají v nepříznivých životních situacích, se nedostane adekvátní pomoc a včasná podpora. To způsobí zhoršení životní situace u mnoha seniorů, úplných a neúplných rodin i jednotlivců. Řada veřejně prospěšných investic a služeb nebude moci být realizována. K odhadovaným úsporám nedojde, namísto toho budou mnohonásobně větší investice potřebné pro podporu a pomoc k návratu do běžného života těm, kteří se tak budou postupně propadat až na dno, tj. na ulici, nebo se ocitnou v šedé ekonomice v područí obchodu s chudobou,“ vysvětluje Iva Kuchyňková z Iniciativy Za bydlení.

Návrh může v důsledku zásadně ohrozit poskytování veřejně prospěšných služeb. Stát by musel tyto činnosti zajistit ze svých zdrojů, které mu však chybí. Tím, že Česká republika nebude průběžně a efektivně čerpat již dohodnuté EU fondy, může dojít ke krácení celkových prostředků poskytnutých z rozpočtu EU do ČR. Návrh na změnu pravidel postrádá jakékoliv zhodnocení dopadu v kontextu a komplexitě.

„Chápeme potřebu ušetřit ve státním rozpočtu, ale škrty se nemohou dělat bez kvalitních dopadových analýz,

znalosti fungování EU fondů a připravenosti dotačních výzev a konzultací s odborníky, střešními organizacemi neziskových organizací a lidmi z praxe. Promyšlená řešení ve spolupráci se zainteresovanými organizacemi

mohou nakonec ušetřit více," doplňuje Jana Milěřová, koordinátorka sítě NeoN a přípravy společného dopisu.

Otevřený dopis ministru financí Zbyňku Stanjurovi k návrhu „Pravidla

spolufinancování EU fondů na programové období 2021–2027“ podpořilo třicet pět střešních organizací, asociací a jednotlivých nestátních neziskových organizací.

Tisková zpráva

Aplikace pro oddíly: LEVITIO

Díky Levitiu rodiče vědí, že je o jejich děti dobře postaráno

Aplikace Levitio již přes čtyři roky slouží vedoucím všech našich spolků, kterým šetří množství dobrovolnického času (více než 72 hodin ročně/vzdělavatel). Ten mohou vedoucí trávit s dětmi navíc (což posiluje jejich hodnotovou výchovu a kapacitu oddílů) nebo jej trávit odpočinkem (mimo jiné prevence proti vyhoření). Díky tomu se každoročně do apky přidávají stále další oddíly.

Levitio pomáhá oddílům s administrací členské základny, plánováním výprav, a hlavně – s komunikací s rodiči a členy. A právě tady se za poslední rok neuvěřitelně zlepšilo. Tím se ve známém trojúhelníku vedoucí–rodič–dítě posunuje role Levitia kamsi doprostřed, což pomáhá tvořit pevný most důvěry mezi oddílem a rodiči. Jak?

Jaké je to být v kůži rodiče?

Pro rodiče jsou jejich děti často tím nejdůležitějším, co mají – mohou tak k oddílu cítit emoce, jako je strach, fru-

strace, nedůvěra, nebo naopak vděčnost, hrdost, důvěra. Který typ emocí rodiče cítí, to můžeme v oddíle ovlivnit tím, že se budeme starat nejen o naše členy, ale budeme naplňovat i potřeby jejich rodičů: informovanost, jednoduchá a hladká komunikace, zpětná vazba, sociální kontakt, bezpečnost prostředí, důvěryhodnost vedení atd.

Ale jak s tím souvisí Levitio?

Právě apka může být skvělý nástroj, jak výše zmíněné potřeby rodičům naplnit. Nový Levitio portál poskytuje všem rodičům i členům jednoduchý způsob, jak zjistit aktuální informace o nadcházejících výpravách: termíny a časy, věci s sebou, tým zodpovědných vedoucích a jejich kontakty, cíl (kam se jede) i QR platby. Rodiče pak své ratolesti mohou přihlásit či omluvit a přidat doplňující informace („může sám/a domů?“). To všechno vždy aktuální, online a bez potřeby se někde přihlašovat nebo zadávat heslo (bezpečnost dat je zajištěna skrze unikátní vygenerovaný kód). Zcela tak odpadá frustrace z neaktuálních informací na webech nebo z chatování a volání si s rodiči v předvečer výprav.

Vedoucí navíc může poslat SMSku jen rodičům zúčastněných dětí („Přijedeme o hodinu později, omlouváme se.“), vyžádat si zpětnou vazbu od rodičů na proběhlé výpravě, tvořit ankety o termínech společné grilovačky nebo rodičům synchronizovat Google kalendář z Levitia, aby si tam nenaplánovali rodinnou návštěvu babičky. Všechny informace tak jsou na jednom místě. A pokud je něco potřeba změnit, stačí to přepsat v Levitiu. Uff. Celá apka Levitio se velmi dynamicky vyvíjí a cílem týmu je nyní funkce pro rodiče ještě vylepšit, možná dokonce udělat speciální aplikaci.

Jen za poslední měsíc se registrovalo přes 50 nových oddílů. Možná by Levitio mohlo pomoci i tvému oddílu? Podívej se na levitio.cz nebo na sociální sítě a přivítej v oddíle novou, jednodušší, příjemnější a smysluplnější éru.

*Za Levitio, Ondřej Běnek (Ent)
Levitio.cz*

Zemřel Karel HOLOMEK

Zemřel Karel Holomek, bývalý dlouholetý předseda Společenství Romů na Moravě

Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) vyjádřila upřímnou soustrast všem pozůstalým po Karlu Holomkovi, který mj. založil a dlouhá léta (1991–2017) vedl jednu z jejích členských organizací – Společenství Romů na Moravě.

Romský aktivista a někdejší polistopadový poslanec Ing. Karel Holomek zemřel po vleklé nemoci 27. srpna 2023 ve věku 86 let.

V dopise adresovaném Společenství Romů na Moravě a podepsaném předsedou ČRDM Alešem Sedláčkem a ředitelem Kanceláře ČRDM Ondřejem Šejtkou stojí psáno:

Vážení přátelé ve Společenství Romů na Moravě, se zármutkem jsme přijali smutnou zprávu o skonu pana Karla Holomka, jenž stál po dlouhá léta ve Vašem čele. V jeho osobě ztrácí nejen Společenství Romů na Moravě obětavého, statečného a zásadového člověka, který neochvějně hájil lidská práva, jakož i koncepty a hodnoty s nimi spjaté.

Dovolte, abychom všem pozůstalým vyjádřili touto cestou upřímnou soustrast. Čest jeho památce!

Předseda nevládní organizace Společenství Romů na Moravě, redaktor čtrnáctideníku Romano hangos (Romský hlas) a spoluzakladatel Muzea romské kultury Karel Holomek se narodil v roce 1937 v Brně. Původní

profesí strojní inženýr pracoval několik let na Vojenské akademii v Brně. Po prověrkách následujících po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy (1968) musel kvůli svým politickým postojům Vojenskou akademii opustit. Živil se v různých povoláních, zejména ve stavebnictví jako řidič těžkých strojů apod. Po listopadu 1989 se věnoval programu integrace Romů do společnosti.

*Redakce
foto z FB Společenství
Romů na Moravě, detail*

Odešel Martin ŠTIFTER

Ta smutná zpráva se chmurně vleče Roztokami.

Náš dlouholetý starosta, skautský vedoucí a hlavně slušný a dobrý člověk.

S Martinem jsme se setkávali od roku 1989.

Do dneška jsme byli dva nejdéle sloužící zastupitelé.

Martin byl jako starosta u toho, když jsme před pětadvaceti roky zakládali v Roztokách Českou radu dětí a mládeže.

Spolkům fandil, zasloužene získal od ČRDM cenu Přístav.

Roztočák tělem i duší, populární a oblíbený muž. Překonal v životě leccjakou svízel, bojoval. 22. září 2023 ho zradilo v 73 letech srdce.

Tomáš Novotný, Asociace TOM Roztoky

Ing. Martin Štifter, CSc., bývalý starosta města Roztoky, obdržel Cenu Přístav v roce 2003.

Neváhal vystupovat ve prospěch sdružení dětí a mládeže. I díky jemu pamatovali ve svých rozpočtech zastupitelé města Roztok každoročně částkou na podporu spolkového života obce. Mezi zajímavosti patří i to, že byl hostitelem zakládací schůzky České rady dětí a mládeže v létě roku 1998.

<https://pristav.crdm.cz/>

Martin Štifter byl člověk pokorný, slušný a upřímný. Dokázal trpělivě a s velkým pochopením naslouchat. Uměl dát najevo i nespokojenost, ale vždy s grácií, nezaměnitelným humorem a nadhledem.

Byl skautem pravdivým, věrným a oddaným. Oddaným Bohu, rodině, přátelům a službě. Věrně sloužil skautské myšlence i roztockým občanům jako starosta, radní a zastupitel. Když klopytl, znovu se dokázal narovnat a jít dál. Martine, chybiš nám. Ale kdykoliv pohlédneme na noční oblohu, budeme vědět, že jsi stále s námi.

*102. oddíl skautů Roztoky,
Junák – český skaut,
středisko Lípa Roztoky*

ANKETA: Jaké bylo Vaše letošní léto?

Míla Fürstová
malířka a grafička

Letošní léto bylo pro mě ve znamení „úžasu“. Přijela jsem se svými dětmi z Anglie, kde již přes dvacet let žiji, zpět do Čech a vezla jsem s sebou obrovské tubusy právě dokončené série koláží k Máchovu Máji. Především šest měsíců jako bych žila v hlavě Karla Hynka Máchy, při

práci na grafikách jsem se neustále vracela k zpovědi hlavního hrdiny Máje Viléma, který je odsouzený k smrti. Ze zprvu neproniknutelné černé básně na mě postupně začalo vyzařovat světlo, taková oslava a úžas nad životem. Úžas a záře se pak staly centrálními motivy mého zpracování Máje a přenesla jsem si je intenzivně i do tohoto léta a do vnímání mých milovaných Čech, kam se vždy tak ráda vracím, a všech drahých lidí, které kolem sebe mám.

*Foto Jana Šídy
ze soukromého archivu
M. Fürstové*

Výstavu děl z Máje, o nichž se autorka zmiňuje, si budou moci prohlédnout návštěvníci Galerie Miro na Strahovském nádvoří

od 6. do 16. listopadu t. r. (vernisáž je plánována na 9. 11.), pozn. red.

Josefina Knoblochová
ředitelka festivalu
Letní slavnosti staré hudby

Jako každé mé léto, i to letošní se neslo na vlnách té nejlepší hudby z období renesance a baroka. Festival Letní slavnosti staré hudby, o který se

již více než pět let starám coby jeho ředitelka, letos realizoval svůj 24. ročník. Při tvorbě jeho dramaturgie jsme se doslova nechali políbit Múzami a antickými božstvy – a jsem si jistá, že tato inspirativní atmosféra a neopakovatelný genius loci pražských historických sálů dýchly i na naše milé posluchače a diváky. Všechny koncerty a taneční představení byly beznadějně vyprodané! Vděčná jsem i za pozitivní zpětnou vazbu od interpretů – hudebníků z celé Evropy, kterým se u nás velice líbilo. A na konci léta jsme si stihli i odpočinout, abychom se s chutí mohli vrhnout na další ročník. Léto budiž pochváleno!

Foto Pavel Borovka

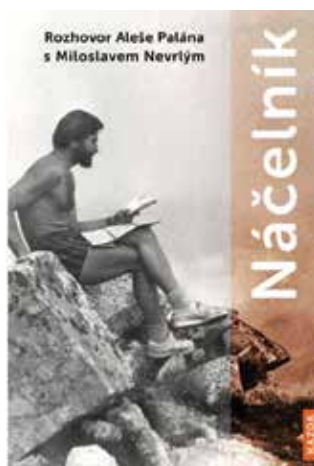
Připravil Jiří Majer

KNIHOVNIČKA

NÁČELNÍK

Pro skauty, trampy a toulavý lid s batohem na zádech všeobecně je Miloslav Nevrlý (1933) určující osobností. Jeho osamělé toulky po Jizerských horách a Karpatech, které podnikal od padesátých let, inspirovaly zástupy následovníků – někteří z nich jsou populární cestovatelé, jiní skromní tuláci, kteří o svých prožitcích mlčí, ale svůj život jimi naplňují neméně intenzivně.

Miloslav Nevrlý, skautskou přezdívkou Náčelník, jim byl příkladem, že se neznámými končinami dá chodit bez map, nenosit s sebou v batohu v podstatě nic,

vydat se nejistotám a nalézt tak radost a smysl. Byl to právě on, kdo po odsunu německého obyvatelstva v podstatě znovu objevil zapadlá místa nejsevernějších českých hor a napsal o tom ceněnou knihu o Jizerských horách. Byl to on, kdo naučil čtenáře Karpatských her hrát hry na poutníka s lehkým srdcem či na jitrní

radost; mnoho lidí tvrdí, že tato útlá kniha jim doslova změnila život.

Miloslav Nevrlý završuje devadesát let svého života v obdivuhodné fyzické i mentální kondici. V knižním rozhovoru rekapituluje své cesty a prožitky nad rámec toho, co o nich dosud napsal. Hovoří také o víře, o práci (lépe řečeno o zaměstnání) v libereckém muzeu, o své rodině a přátelích. Zejména pak vzpomíná na výpravy do osamělých hor, jakých je dnes už tak málo.

V knižním rozhovoru nazvaném Náčelník dokládá, že užitek z cest je možné čerpat v každém věku, pokud duše zůstane dychtivá. To vše kořeně vrchovatou dávkou humoru. Knihu doplňují dosud nepublikované

fotografie z rodinných alb.

Pro tuláky všeho druhu je Miloslav Nevrlý beze sporu legendou. Pro ty, kteří o cestách jen sní, může být tento rozhovor skutečným objevem. I dnes je totiž možné být přírodě blízko, zažít ji a chápat. I dnes je možné prožít naplněný život.

Dialog s Miloslavem Nevrlým vedl spisovatel a publicista Aleš Palán (1965), dvojnásobný držitel ceny Magnesia Litera a ocenění Kniha roku Lidových novin. Lidem žijícími blíž přírodě například v rozhovorech s šumavskými samotáři.

Vydalo nakladatelství Kazda v r. 2023, 288 stran, vázaná. Doporučená maloobchodní cena 498 Kč.

foto archiv Pionýra

foto Martin Sukaný, Život trochu jinak